

NAŠA MOČ

GLASILO SLOVENSKEGA DELAVSTVA

Naročnina znaša: celoletna 4 K, poluletna 2 K, četrtletna 1 K; posamezna šte. 10 vin.

Uredništvo in upravnništvo: Kopitarjeva ulica šte. 6

Izhaja vsak petek

Št. 20.

V Ljubljani, 16. aprila 1915.

Leto X.

Poslanec Jožef Gostinčar:

† Ana Bahar.

Zopet je zatonila svitla zvezda na polju krščanskosocialne slovenske delavske organizacije: Ane Baharjeve ni več med nami.

Bili so časi, ko delavstvo ni imelo nikakih zavetišč, nikakih organizacij. Že tedaj je rajnica skrbela na vse strani za svoje tovariše v c. kr. tobačni tovarni. Kolikokrat je izvedla s svojo previdno razumnostjo pri predstojnikih za posamezne osebe koristne zadeve. Kdo bi naštel grozečih nesreč, ki jih je preprečila.

Ko se je pričela kršč.-soc. delavska organizacija, tedaj je stala Ana Bahar v prvih vrstah vsestranskega gibanja. Ni ga bilo vprašanja tobačnega delavstva, da bi ne bila posegla rajnica vmes. Uspehom tobačnega delavstva je pripisovati velik del nepozabni rajnici.

A tudi v drugih ozirih je Ana Bahar storila neizmerno veliko dobrega. Skrbela je za olepšanje raznih cerkva, za podpore revnim delavskim družinam, sploh je bila zraven povsodi, kjer je bilo storiti kaj dobrega. Kako je skrbela za to, da so si posamezni delavci prištedili lepe vsotice. Bila je ena poglavitnih agitatoric za delavska konzumna društva v najtežjih časih obstoja. Izkratka: Ana Bahar je bila neutrudljiva delavka na polju delavskega blaga.

Pogreb dne 8. t. m. je pokazal, kako priljubljena je bila med delavstvom.

Ana Bahar, prijateljica in zagovornica delavcev, počivaj v miru in bodi ti časten spomin v naših vrstah!

Je zvezda zopet se utrnila,
in v zaton šel nje svitli žar;
v raj se duša naselila,
Bogu in delu zvesta — vsikdar!

M. Moškerc:

† Ana Bahar.

Upokojena prevzemalka ljubljanske tobačne tvornice je bila rajnica, ki smo jo spremili minuli četrtek k večnemu počitku tja na ljubljansko polje k Sv. Križu, kjer počivajo pod zeleno rušo

Ljubljancani in Ljubljankanke, starci in starke in mladi dojenčki, bogatini in reveži, tam kjer smrtna lopata vse porabi. Mlajši tobačni delavci in delavke morebiti rajnice niste poznali, saj je že več let minulo, ko je Ana Bahar bila upokojena. Pred leti je to bilo drugače. Ni ga bilo delavca in ne delavke v naši tvornici, ki bi njo ne bil poznal, spoštoval in ubogal dobrih, ljubeznjivih svetov rajnice. Takrat, ko še ni bilo v ljubljanski tobačni tvornici nobenih organizacij, ko se še za tobačno delavstvo nihče zanimal ni in se je, kadar se je sploh o njem govorilo, govorilo z zaničljivo mrdo, že takrat so se delavke rade zatekale k njej po dober svet in tudi v zaščito, kadar jih je šibila peza življenja. Neimenovana, neizvoljena je bila takorekoč prava voditeljica našega takrat še popolnoma nezdrženega ljubljanskega tobačnega delavstva.

»Bilo je v tistih časih hudo, naravnost neverjetno so delali z nami,« mi je ne enkrat pripovedovala rajnica. »Malo, zelo malo smo zaslužile, tako malo, da smo stradale. Oblačiti smo se morale, jesti tudi, trdo smo delali, pa so nas še grdo psovali naši višji in so nas pretepali. Če ti je delavka zinila besedico, vrgli so jo iz tvornice. Mladi ljudje ne vedo, kako da se jim v primeri s starimi časi zdaj dobro godi, a niso zadovoljni in niso. Svitati in na boljše se je obrnilo, ko so nam začeli oče doktor Krek odpirati oči. A hvaležnosti, prave hvaležnosti med ljudmi ni.«

Rajnica mi tega ni pripovedovala, koliko da je sama sodelovala pri združevalnem delu ljubljanske krščansko-socialne delavske tobačne organizacije. Tudi ko še ni bilo v ljubljanski tobačni tvornici nobenega združevalnega modernega organizma, so bile delavke splošno pridne in dobre mladenke in žene. Milijonkrat so bile boljše, kakor njih sloves. Javnost jih ni upoštevala in jih je mrzila, ker tako je bilo, je in bo, da vrlin ljudje ne vidijo, najmanjšo pego pa bilijonkrat povečajo, se zgražajo in se trkajo na prsi, češ, kakšni so ti ljudje, dasi so sami navadno pravi polbeljeni grobovi, ki zato, da sebe olepšajo, druge blatijo in lažejo, da se kar kadi laži. Ko je ustanavljal dr. Krek slov. kršč.-soc. delavsko organizacijo v Ljubljani, je hotel pred vsem dvigniti

med delavstvom versko zavest, povzdigniti izobrazbo med njim in vzbuditi samozavest delavskega stanu. Ustanovil je slovensko katoliško delavsko društvo, namenjeno delavcem, za delavke pa Katoliško društvo za delavke. Rajna Baharjeva Ana, kakor smo ji vsi rekli, je pred vsem sodelovala pri ustanovitvi katol. društva za delavke. Zanimivo je, da je imela izpeljano pravo moderno organizacijsko zaupništvo v tvornici, česar mi ni povedala sama, marveč drugi, še prej, predno je bilo misliti na kako organizacijo v tvornici. Po svojih zaupnicah je vodila med delavkami shodno agitacijsko delo. Če je bil kak shod, njej so poslali vabila in poskrbela je, da so se hitro porazdelila.

Z vso vnemo je sodelovala, ko se je ustanovilo I. ljubljansko delavsko konzumno društvo, kjer je bil njen mož, Valetin Bahar, dolgo vrsto let odbornik in predsednik zadruga. V. Bahar je tudi nastopal svoje čase kot razboriti govornik na delavskih shodih. Baharjeva Ana je bila takorekoč v konzumu tisto središče, okolu katerega se radi zbirajo ljudje. Eleganten njen nastop in njena spretnost občevati z ljudmi je ustvarilo v konzumskih prostorih pravi salon ljubljanskega slov. kršč.-soc. delavstva. Takega družabnega središča, kakršno je bilo »ljubljanska košmulja«, kakor je šaljivo nazivala društvene prostore, zdaj naša ljubljanska delavska organizacija zelo pogreša. Ni prostora in ni takega spretnega človeka, ki bi ga obnovil. Morebiti je bila rajnica s svojim možem edina, ki je to znala tako lepo neprisiljeno izvesti in ki je znala tudi nastale spore uravnati in ki je znala spretno skriti, da je ravno ona tvorila tisto središče, okolu katerega se je sukala velika, pisana naša delavska družba, okrašena z žuljavimi rokami in s priprosto delavsko obleko. Delavstvo se je zbiralo, pošteno zabavalo, da, prirejale so se vsakonedeljske male igre. Prostori so bili vedno nabito polni.

Rajnica je imela v tvornici tudi Čebelico, ko se pri nas na ljudsko zadruženstvo ni mislilo. Po kronci na teden, pol goldinarja so rekli takrat, so ji dale delavke shranjevali, ona jim je pa ta denar nalagala. Velike vsote so si po njeni zaslugi tako delavke prihranile.

Ko smo jo spremili k večnemu počitku, smo videli, da jo je spremljala tudi zastava Slov. kršč.-soc. zveze. Če kdo, je rajnica to zaslužila. Varčni gospodinji se ni zdelo nikdar škoda denarja, kadar je morala S. K. S. Z. h kakemu slavlju. »Rada sem šla, kamor je

šla zastava sv. Mihaela, dokler sem bila še zdrava,« mi je rekla pred nekaj meseci.

Bog podeli, da ji sveti večna luč, naši organizaciji pa podeli še več rajni Ani Baharjevi podobnih delavnih so-mišljenic.

Jugoslovanska Strokovna Zveza

objavlja v smislu § 22, II. odstavka društvenih pravil poročilo o računskem zaključku in o denarnem poslovanju društva. Obenem se javlja, da je sklican glavni redni občni zbor J. S. Z.

dne 2. majnika 1914 v smislu §§ 22, 23, 24 in 25 društvenih pravil v Ljubljano. Ob 8. jutraj je sv. maša v kapelici Alojzijevejšča s cerkveno propovedjo, občni zbor se prične ob 9. dopoldne.

Računski zaključek in izkaz imetja Jugoslovanske Strokovne Zveze v Ljubljani za leto 1914.

Pregled delovanja skupin.

Prejemki	vsota	Izdatki	vsota
Pristopnina	686	Podpora: bolniška	23.054
Prispevki članov	29.110	selitvena	390
Posmrtnina	1.623	posmrtna	440
Prispevki za Našo Moč	492	izredna	213
		brezposelna	1.949
	31.913		26.048
	92		70

Koncem leta je poslovalo 50 skupin s 1287 plačujoči mičlani.

Računski zaključek:

Prejemki	vsota	Izdatki	vsota
Gotovina v blag. 1./I. 1914	1	Podpore	5.511
Vplačila skupin	10.723	Naložen denar	9.688
Naložen denar dvignjen	7.477	Upravni stroški	3.851
Obresti naloženega denarja	1.180	Agitacija in organizacija	623
Slov. Straža Štajerskemu okrožju	500	Pravno varstvo	9
Brezposelna podpora po ljubljanskem mest. magistratu povrnjena	295	Naša Moč	480
		Gotovina v blag. 31./XII. 1914	12
	20.177		89
	89		89

Inventura 31. decembra 1914.

Aktiva:

1. Gotovina v blagajni	K 12-73
2. Naložen denar v tekočem računu pri Zadrugi Zvezi v Ljubljani 1. januar 1914	K 25.881-28
tekem leta vloženo in obresti	„ 9.688-78
„	K 35.57-06
tekem leta dvignjeno	„ 7.477-16
Stanje naložbe 31. decembra 1914	„ 28.092-90
3. Še neplačani zneski skupin	„ 2.124-—
4. Knjige in tiskovine v zalogi	„ 1.106-50
5. Inventar	K 329-70
10% od	„ 33-04
	K 32.739-27

Pasiva:

Neplačani računi:	
Tiskovno društvo Kranj	K 161-50
Naša Moč	„ 1431-88
Katoliška tiskarna za letake in kuverte	„ 47-60
Slovenska Straža papir	„ 6-64
Prodajalnica Kat. tisk. društva pisarn. potr.	„ 63-65
	K 1.711-27

Rezervni zaklad K 31.028-—.

Načelstvo Jugoslovanske Strokovne Zveze v Ljubljani,

dne 26. marca 1915.

Miha Moškerc,
t. č. predsednik.

Bogumil Remec,
t. č. glavni blagajnik.

Poldka Dolenc,
t. č. blagajn. namestnica.

Ivanka Braté,
t. č. zapisničarica.

Nadzorstvo Jugoslovanske Strokovne Zveze v Ljubljani,

dne 26. marca 1914.

Anton Sušnik,
t. č. predsednik nadzorstva.

ŽELEZNIČAR.

Krušne nakaznice in živilska skladišča pri železnicah. Generalno ravnateljstvo južne železnice razglasa: Ker stopi z dnem 11. malega travna 1915 prodaja moke in kruha pod oblastveno kontrolo, je pričeni s tem dnevom treba pri kupovanju predložiti oziroma oddati primerno število uradnih nakaznic, takozvanih krušnih kart. Uslužbenci in delavci, ki stanujejo v takih občinah, koder je krušna karta že zapovedana, se opozore, da si brez oziroma na to, se li odjemalci kakega živilskega skladišča južne železnice ali ne, preskrbe pravočasno za vzdrževanje njih družin zadostno število takih nakaznic. Naša prizadevanja na mero-dajnih osrednjih mestih, da se nam nakažejo potrebne množine mletvin za preskrbo naših uslužbencev in delavcev, so dosedaj brezuspešna, vsled česar se glede dobave kruha in moke iz naših skladišč odredi: 1. Od 11. aprila naprej je nakup moke in kruha iz naših živilskih skladišč na Dunaju, v Mariboru, Bolcanu in Inomostu mogoč le v skladišču samem proti uradni nakaznici, ki je veljavna za dotično kronovino in ki se mora z nakupovalno knjigo vred predložiti. 2. Na progo se od dne 11. aprila naprej do preklica ne bo razpošiljala ne moka in ne kruh. Tisti uslužbenci, ki so bili doslej odjemalci naših skladišč, za naprej pa ali radi oddaljenosti ali iz drugih vzrokov ne morejo nakupovati osebno v skladišču, bodo torej prisiljeni si nabaviti imenovana živila v kraju svojega bivališča. Pri tem pa opozorimo, da je vsakdo, ki trži z moko in kruhom dolžan te vrste blago proti pravilni nakaznici prodati brez izjeme vsakomur, da ne zapade kazni. Pripetiti se zna, da bi eden ali drugi trgovec odklonil kakega našega uslužbenca pod pretvezo, da doslej ni bil njegov odjemalec. Zavrtnjeni uslužbenec naj javi slučaj nemudoma svojemu službenemu predstojniku, ki bo brzojavno obvestil ravnateljstvo, ako ni že krajna policija napravila reda.

Pričakujemo pa, da dosežejo naša pogajanja kmalu uspeh, od tedaj naprej pa bo zopet mogoče, da se bo našim uslužbencem in delavcem na progah po dosedanjih običajih dopošiljala moka in če le mogoče tudi kruh.

Weeber, m. p.

Ker temelji odredba na podlagi oblastvenih določil, jo je izdalo gotovo tudi c. kr. žel. ministrstvo svojim podrejenim ravnateljstvom.

Pretežna večina uslužbencev na progah je potisnjena v hude skrbi. Posebno veliko bodo trpeli prožni čuvaji, če ne bodo njih neposredni predstojniki skrbeli za dobavo živil iz bližnjih trgov in mest. Če uprava upa na uspeh njenih pogajanj, dostavljamo mi, da želimo iz celega srca, da se zadeva izteče povoljno v prilog bednih uslužbencev in delavcev.

Naši junaki. V ruskem ujetništvu se nahajata bivša uradniška aspiranta južne železnice, praporščaka France Tertinek in Stanko Tominec. Ko je izšel cesarjev klic na sinove domovine sta morala zapustiti svoji službeni me-

Solnce se smeje

samo srečnim in zdravim. Bolni in betežni se ne radostno veselijo žarečega solnca, kakor zasmevanje lastne boli se jim zde jasni solnični žarki. Zares je pregrešno, človeško naravo, tople solne žarke obsojati tako nemilo, toda trpljenje in bolečine delajo človeka vedno nepravičnega in slabovoljnega. Zato moramo že za zdravja misliti na možnost revmatičnega in nevralgičnega napada, da temu stanju kmalu zopet izbegnemo.

Prava dobrota je, ako imamo pri roki staropreizkušeni, bolečine blažeči Fellerjev

rastlinski fluid z znamko »Elzafluid«, ki nas v najkrajšem času osvobodi bolečin ter nas napravi sveže, zdrave in za delo sposobne. Dobrote Fellerjevega fluida z znamko »Elzafluid« smo pogosto poizkusili na lastnem telesu in jo torej svojim bralcem resnično lahko nujno priporočamo.

Gospod nadporočnik Tima Swirceev v Ferdinandfalvi, Torontalski komitat, piše: »Moja žena je deset let trpela na želodčnih krčih, da že skoro ni mogla ničesar več prebaviti. Z rabo vašega »Elzafluida« ji je to trpljenje popolnoma izginilo. Tudi sem nekaterim svojim prijateljem dal tega dobrega domačega zdravila, in v pre mnogih slučajih je pri bolečin trpljenjih doseglo dobre uspehe. Pošljite mi zopet dve specialni steklenici.«

Gosp. Fran Zunregg, oskrbnik, Landstal, pošta Hanifeld, piše: »Ako bi vam hotel sporočiti, kako v našem kraju vse hvali vaš »Elzafluid«, bi vam niti ne mogel dovolj pisati. Vsak čas lahko priobčite, da je vaš »Elzafluid« meni in mojim prijateljem proti protinu, revmatizmu, prehlajenju, želodčnim bolečinam in proti drugim bolečinam vedno hitro pomagal, vsled česar ga danes že trinajstič naročam.«

Vaši bralci bi to izborno domače zdravilo morali imeti vedno v zalogi in naročiti Fellerjev fluid z znamko »Elzafluid« od lekarnarja E. V. Fellerja, Stubica, Elzatrg št. 264 (Hrvat-sko). 12 steklenic stane franko samo 6 K, majhen izdatek ki donese mnogo koristi.

— — — duzi.

sti, Borovnico ozir. Videm - Krško, da vstopita v dejansko vojaško službo pri dopolnilnem kadru 27. pešpolka. Od 1. avgusta do minulih božičnih praznikov sta bila zaposlena z vežbanjem novincev v Gradcu, nakar sta bila dodeljena maršbataljonu, ki je na novega leta dan ob solničnem zatonu odrinil v mrzle Karpate. Tertinek je eno uro pred odhodom pisal svojim starišem, da se poslavlja od lepe zelene Štajerske, katero bi še tako rad enkrat videl. Dne 5. januarja je pisal iz Bartfé: Ker pričakujemo, da se morda že jutri spopademo s sovražnikom, sedimo nočjo še v veseli družbi skupaj — pri zadnji večerji in nekaj dni pozneje zopet, da stanuje razmeram primerno v udobnem hotelu, v resnici pa v svinjskem hlevu. Dne 13. januarja se veseli prvega pozdrava, ki mu je sledil iz domovine v strelni jarek. Premeščen je bil k 20. lovskemu bataljonu in 26. januarja po tridnevnem vročem boju s številno premočnim sovražnikom ujet. Te dni je razveselil stariše z 6. marca pisanim pismom, da se nahaja v mestu Balakovo ob Wolgi, v guberniji Samara, okoli 2200 km daleč od Ljubljane, da se mu ne godi

predobro, pa tudi preslabo ne, piše pa, da naj se mu piše slovensko, ker Rusi z nemškimi pismi ne postopajo posebno prijazno. Ravno dva meseca za njim je zadela enaka usoda tudi njegovega tovariša Stanka Tominec in poročnika, jurista Stanka Velkavrh. Vsi trije so sinovi v Ljubljani bivajočih železničarjev našega kova, zato jim posvetimo i mi par vrstic in jim želimo od srca, da jih ohrani ljubi Bog zdrave in jim podeli srečno povrnitev.

Vojni dogodki

od 5. do 12. aprila 1915.

Severno bojišče. Vzhodno od Zaleszczikova na gališko-bukovinski meji so skušali Rusi z večjimi silami prekorčiti Dnjester, a bili z velikimi izgubami na njihovi strani odbiti. — Hudi boji se vrše v Gozdih Karpatih; severno od Tucholke so nemške čete zavzele važno višino. — V dolini Laborce in Ondave so avstrijsko-nemške čete prešle k protiofenzivi in osvojile važna ruska opirališča; ujeli so nad 10.000 Rusov. Tu je ruska ofenziva za enkrat

ustavljena. — Na zahodno-gališki in južno-poljski fronti nič novega.

Nemško-ruska fronta. Na celi črti Avgustovo — Suvalki — Kalvarija — Mariampol Rusi zadnji čas močno napadajo, a zaman; Nemci so doslej odbili vse napade. — Pri Andrejevu, jugovzhodno od Memla na ruskem ozemlju, je nemška konjenica uničila en ruski bataljon.

Južno bojišče. Ker so Srbi obstreljevali Oršovo, so naši bombardirali Beograd in napravili mnogo škode.

Zapadno bojišče. Ob yverskem kanalu so se vršili večdnevni krvavi boji za kraj Drie Grachten na levem bregu reke, ki je zaporedoma večkrat menjal gospodarje, končno pa ostal v nemških rokah. Belgijci so imeli tu velike izgube. — Važni in hudi boji se vrše med reko Mozo in Mozelo t. j. v ozemlju, kjer se nemška fronta kakor klin zadira v francosko ter teče vzhodno od Verduna čez Woevre proti jugu do važnega St. Mihiela in odtod proti jugovzhodu mimo Apremonta in Flieya in severno mimo Pont à Mousson proti lotarinško-rancoski meji. Nemci se doslej vspešno upirajo francoskim napa-

Prokletstvo bogastva.

Približno pol leta je Ivan veseljačil in veliko, razkošno pil iz čaše opojnosti svetovnih naslad. Ni poznal nobene mere. Nekega dne zapazi, da si je nakopal grdo bolezen. Lahkomišljen kakor je bil, ni šel takoj k zdravniku, češ, saj bolezen sama preneha. Končno gre le k zdravniku, a ne k vojaškemu, marveč k zasebnemu. V bolnišnico namreč ni hotel iti, a bal se je, da ga pošlje tja vojaški zdravnik. Zdravnik ga je spretno zdravil, a bilo je že zamujeno in še z zdravili si je zastrupil kri. Postajal je otožen. Moral se je tudi v službi prijaviti, da je obolel.

Materi ni niti pisal, kako da je bolan. Zdelo se mu je kajpak sitno in samo z denarjem se bolezen ne odstrani. Materi je le pisal, da se je močno prehladil.

Pretekli so tedni in meseci, a zdravje se mu ni boljšalo. Vedno bolj je pešal. Izpadati so mu pričeli lasje, kakor kak starec je izgledal mladi mož. Otožen postaja. Zdravniki so kmalu izjavili, da ni več sposoben za vojaško službo. Od vojaške suknje se je moral posloviti, ko je bil komaj eno leto častnik.

Potrj na telesu in na duši se je vrnil k svoji materi nazaj.

Žalostno svidenje! Mati je bila nanj tako ponosna, toliko nad je stavila vanj; vsi bodoči njeni načrti so se zdaj izjalovili. Kolikokrat je že sanjala, da poroči njen sin častnik kako plemkinjo in kako bo ponosna, ko se bo z njo v odprti kočiji vozila. Zdaj je pa nje sin bolan doma in nihče ne ve, kako da izpade bolezen.

Potrj je sin vedno bolj, poslali so ga zato v zavod za bolnike, ki boleajo na živcih.

Tri mesece je bil v zavodu. Stalo je zdravljenje več kakor tisoč kron, a zdravje se ni izboljšalo. Ker mu je um vedno bolj pešal in ker so mu vidno pešale moči, ga v zavodu niso več marali. Doma pri svoji materi mladi bolni mož tudi ni mogel ostati, ker je moral biti ponoči in podnevi zastražen. Ni preostalo drugega, kakor da so ga odposlali v norišnico, kjer je še eno leto životaril, nato je pa umrl.

Strašna Ivanova usoda je Kamnarjevo zelo potrla, a ne tako, kakor Friderikova smrt pred petimi leti. Ivan je bil dolgo bolan, pripravljena je bila na njegovo smrt.

A kljub Ivanovi strašni smrti je Kamnarjeva ostala taka, kakršna je bila prej.

XXII.

Če pobere smrt posamezne člane rodbine, se ostali le še bolj ljubijo in drže skupaj. Osobito velja to za razmere med materami in njih otroci. Tudi Kamnarjeva se je zdaj z vso ljubeznijo oklenila svojega edinega sina, ki ji je še živel.

Če bi bila Kamnarjeva pametno ljubila svojega najmlajšega Emila in bi ga bila opozarjala na žalostno usodo njegovih rajnih bratov in na resnobo življenja in na njegove napake, bi bila vsaj nekoliko svoje prejšnje napake popravila. Mati je pa mislila, da svojo ljubezen najboljšje pokaže s tem, da mu vse njegove želje izpolni. Ker ni bila nasproti sebi odkrita, tudi ni znala svojih sinov posvariti z resno besedo. Njej in otrokom je škodovalo, ker je bilo denarja preveč. Dve nesreči sta jo udarili, a izpametovala se še zdaj ni. Ker sta starejša sinova umrla, sta mati in edini sin dobivala še večje dohodke. Bradova tvornica je namreč še vedno procvitala. Mati seveda ni kdosi gavedi koliko porabila, ker ni več veliko od življenja zahtevala. Bolehala je precej, družbe in gledališče jo tudi ni več veselilo. Edino vozila in izprehajala se je še rada s svojo družabnico in upala je, da ji bo vsaj najmlajši njen sin delal čast.

dom in niso Francozi doslej še nič posebnega dosegli. Drugih važnejših dogodkov ni bilo na zapadnem bojišču.

V Dardanelah so zavezniki prekinili svoje operacije in jih odložili na kasnejši čas; armado francoskega generala D'Amadea, ki naj bi se izkrcala na evropski in maloazijski obali Dardanel, so prepeljali začasno v Aleksandrijo.

Na Kavkazu se vrše manjši boji ob rusko-turški meji.

Glasnik

Avstrijske krščanske tobačne delavske zveze.

Občna zbor Podpornega društva in Avstrijske krščanske tobačne delavske zveze skupine Ljubljana zborujeta v torek dne 20. aprila 1915 v prostorih glasbenega društva »Ljubljana«, Jurčičev trg št. 3, 2. nadstropje. Zborovanje se prične ob 6. uri zvečer. Govorita na njem naša poslanca dr. Krek in Gostinčar.

Na socialnem tečaju S. K. S. Z. dne 12. t. m. je predaval poslanec dr. Krek o akcijskih družbah. V ponedeljek dne 19. t. m. bo zopet socialni tečaj ob pol 8. uri zvečer v prostorih glasbenega društva »Ljubljana«, Jurčičev trg št. 3, 2. nadstropje.

Avstrijska krščanska tobačna delavska zveza je, kakor vse organizacije Zveze, vložila potom tvorniškega ravnateljstva prošnjo na glavno ravnateljstvo, naj se dovoli z ozirom na sedanjo strašno draginjo 20 % draginjska doklada. Več o tem v prihodnji številki.

Za nadzornika (inšpektorja) je imenovan g. tajnik Elsner.

Izdajatelj in odgovorni urednik Jože Gostinčar.
Tisk Katoliške Tiskarne.

Bolečine

povzročajo kurja očesa in njihovo odstranjenje je prava dobita. Odstraniti pa se jih ne sme z nožem, kajti to bi zamoglo povzročiti zastrupljenje krvi, pač pa lahko in hitro s Fellerjevim kurjeočesnim obližem Stane samo K1 — in se priporoča kot najboljša od tisoč poštnih selov, orožnikov in turistov. Glava nas ne boli, migrena nas ne muči, če uporabljamo Fellerjev bolečine olajšajoči hladni migrenski kamen, ki neizrečno dobro deluje. Stane samo 80 vinarjev. Pristen samo pri E. V. Feller, lekarnar v Stubici, Elsa trg št. 264 (Hrvatsko).

Razširjajte med delavstvom Uaše glasilo
„Našo Moč“.

Lekarna „Pri kroni“ Mr. Ph. A. Bohinc
Ljubljana, Rimska cesta št. 24.

Priporočajo se sledeča zdravila:

Balzam proti želodčnim bolečinam, steklenica 20 v.
Kaplje za želodec, izvrstno, krepljeno in slasi do
jedi pospešujoče sredstvo, steklenica 40 v.
Kaplje zoper želodčni krč, steklenica 50 v.
Posipalni prašek, proti oginjanju otrok in proti po-
tenju nog, škatica 50 v.
Ribe olje, steklenica 1 krono in 2 kroni.
Salicilni kolodij, za odstranitev kurjih očas in trde
kože, steklenica 70 v.
„Slad m“ za otroke, škatica 60 v.
Tinktura za želodec, o vajalno in želodec krepljeno
sredstvo, steklenica 20 v.
Trpotčev sok, izvrsten pripomoček proti kašlju, ste-
klenica 1 krono.
Železnato vino, steklenica 2 kroni 60 v in 4 krono 80 v.

Bogata zaloga ženskih ročnih del in zraven
spadajočih potrebščin.

F. Meršol LJUBLJANA
Mestni trg 18.

Trgovina z modnim in drobnim blagom.

Velika izber vezenin, čipk, rokavio,
nogavio, otroške obleke in perila, pasov,
predpasnikov, žepnih robov, ovrat-
nikov, zavrtno, volne, bombaža, su-
kanca itd.

Predtiskanje in vezenje monogramov in
vsakovrstnih drugih risb.

Pozor, slovenska delavska društva!

Kupujte svoje potrebščine pri znani
in priporočljivi domači manufakturni
trgovini

Janko Češnik
(Pri Češniku) LJUBLJANA

Lingarjeva ulica - Stritarjeva ulica

v kateri dobite vedno v veliki izbiri
najnovejše blago za ženska in moška
oblačila.

Postrežba poštena in zanesljiva.

A. & E. SKABERNE, Mestni trg šte. 10

Velika zaloga manufakturnega blaga, različno
sukno za moške obleke, volneno blago, kakor
ševijoti, popelin, delen, itd. za ženske obleke. —
Perilno blago, cefirji, kambriki, batisti v bogati
izbiri. Različno platno in šifoni v vseh kako-
vostih in širinah; potrebšine za krojače in šivilje.
Flanelaste in šivane odeje, različne preproge za
postelje, kakor tudi cele garniture. — Novosti
v volnenih in svilenih robcih in šalih. Namizni
prti, servijeti in brisalke iz platna in damasta.

Priznana nizke cene!

Posebni oddelek za pletenine in perilo. Vse
vrste spodnje obleke za ženske in moške, kakor:
srajce, hlače, krila, bodisi iz šifona ali pa tudi
pletene iz volne ali bombaža. — Največja izbira
v nogavicah v vseh barvah kakor tudi v vseh
velikostih za otroke. — Predpasniki najnovej-
ših krojev iz pisanega blaga, šifona, listra in
kloa. Stezniki ali moderci od najcenejših do naj-
finejših. Fini batistasti, platneni in šifonasti
žepni robci. — Zaloga gosjega perja in puha.

Vedno sveže blago!

Najboljša, naisigurneja prilika za štedenje!

Ljudska Posojilnica

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 6

prilije, v lastni hiši, nasproti hotela „Union“ za frančiškansko cerkvijo
sprejema hranilne vloge in vloge v
tekočem računu, za katere jamčijo
ne samo njeni zadružniki, temveč tudi

cela dežela Kranjska

in jih obrestuje po

4³/₄ %

brez kakega odbitka, tako da sprejme vlož-
nik od vsakih vloženih 100 kron čistih
obresti 4.75 kron na leto. Stanje vlog je
bilo koncem marca 1913 čez 22 milijonov
kron. Za nalaganje po pošti so poštnohra-
nilnične položnice brezplačno na razpolago.

Načelstvo.